

Utorok druhého veľkonočného týždňa Jn 3,7-15

Svedčiť svojím životom

Vydávam svedectvo primerané tomu, na čo sa pripravujem? Ako vnímam a prijímam svedectvo života svojich spolubratov? V čom vidím klady a zápory svedectva o povolání, u seba a v okolí?

Ježiš hovorí Nikodémovi: „**Hovoríme o tom, čo poznáme, a svedčíme o tom, čo sme videli**“ (Jn 3,11) .

Ježiš sa predstavuje v roli svedka, ktorý svedčí o tom, čo videl, o tom učí a v tom uisťuje. Ježiš je verný svedok, keď zjavuje tajomstvá Boha a jeho lásky k nám.

Keď sa Ježiš vyjadruje v množnom čísle: “hovoríme“, má na mysli aj nás, ktorí sme povolání vydávať svedectvo spolu s ním. Najpresvedčivejšie svedectvo vydávame skutkami oživenými láskou. Od nás sa právom žiada a čaká, že už dnes svoju službu – prípravu budeme konať verne, čestne, zodpovedne a s láskou.

Vyzdvihnutý Ježiš na kríži je náš vzor svedka lásky. Každý náš akt obety, obetovania sa, ústupčivosti, odpustenia je našou účasťou na kríži Ježiša Krista a na jeho svedectve.

Návrh na osvojenie si: Uvedomím si, význam svojho svedectva pre spolubratov.

Streda druhého veľkonočného týždňa Jn 3,16-21

Byť svetlom

V čom a ako som prínosom pre celé spoločenstvo? Čo odo mňa právom očakávajú spolubratia? Čo vnímam u spolubratov, že má obohacuje?

Ježiš povedal Nikodémovi: „**Kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu**“ (Jn 3,21).

Ježiš prišiel na svet nie odsúdiť svet, ale aby ho spasil. Tribunálom pre súdenie sveta a jeho záležitostí je svetlo. Svetlo odhaľuje pravdu a klamstvo – a rozsudzuje ich. Svetlo, ktoré všetko preniká, je Ježiš. Je svetlom na základe právd, ktoré hlása.

Kňaz ako druhý Kristus, má byť osobný vzor “svetlom“. Vítá nad tmou. Odhaľuje aj nemilé veci, drobnosti. Svet má často rád tmou. Kňaz nesmie sa dať pohltiť tmou. Život kňaza keď je svetlom svetu, prináša nový život.

Osvojme si požiadavky ktoré na nás kladie Ježiš. Byť horiacou sviecou na svietniku, ktorá svieti všetkým. Nemusíme nič ukrývať keď sme svetlom. Nemusíme sa báť preto súdu.

Návrh na osvojenie si: Ticho, skromne, nenápadne byť svetlom pre spoločenstvo.

Štvrtok druhého veľkonočného týždňa Jn 3,31-36

Byť svedkom

O čom hovoria moje slová a skutky? Čo vnímam vo vnútri pri slovách: byť svedkom? Na čo by som v budúcnosti nemal zabudnúť?

Ježiš povedal Nikodémovi: „**Koho poslal Boh hovorí Božie slová**“ (Jn 3,34).

Ježiš poukazuje na seba ako na najhodnovernejšieho svedka nadzemských právd a hodnôt.

Našou vecou je nielen prijať Ježišovo svedectvo, ale ho ďalej odovzdávať. Nám patria slová: „Lebo ten, koho poslal Boh, hovorí Božie slová“ (Jn 3,34). Sme poslaní a sme Božím slovom. Boh nám udeľuje zodpovedajúceho ducha.

Kňaz nezmysľá a nehovorí výlučne v kategóriách pomínelného sveta. To ponechá ľuďom, ktorý patria zemi a hovoria pozemský. Povolanie kňaza vedie vnímať a pozeráť na ľudí, veci, udalosti, tak ako to od neho žiada Kristus. Kristus od nás žiada byť vierohodnými svedkami jeho zmŕtvychvstania.

Návrh na osvojenie si: Osvojiť si vetu: „Čo mi to osoží pre večnosť?“

Piatok druhého veľkonočného týždňa Jn 6,1-15

Vedieť rozdávať

Čoho by som sa dnes nevedel zriecť? Ako vnímam “vedieť sa rozdávať”? Vlastným niečo, čo mi nepatrí, čo som si privlastnil?

Ján o Ježišovi píše: „**Ježiš vzal chleby, vzdával vd'aky a rozdával sediacim.**

Podobne aj z rýb, koľko chceli“ (Jn 6,11).

Ježiš nielen sýti slovom, ale aj chlebom a rybami. Ježiš sa rozdáva. Ježiš až do konca čias nám dáva seba v Eucharistii.

Ľudia aj keď od kňaza viac očakávajú duchovné dobrá, je správne, keď sa vie postarať aj o hmotné dobrá. Kňazská činnosť je neodmysliteľné spojená s rozdávaním sa. Kňaz vie jednou rukou prijímať a druhou dávať. Sebecťvo kňazovi nepristane. Je potrebné častejšie prehodnotiť čo vlastným a prečo? Vedieť sa správne postaviť k sebašetreniu, pohodliu, vypočítavosti, vzťahu k núdzi u seba a u iných.

Piatok je deň keď si spomíname, že Ježiš zomrel na kríži chudobný. Zriekol sa všetkého, dokonca i dobrého mena. Rozdal sa.

Návrh na osvojenie si: Čo urobím dnes? Je predsa piatok.

Sobota druhého veľkonočného týždňa Jn 6,16-21

Nemať strach

Kedy cítim a prečo strach? Ako vnímam “nemať strach”? Aký postoj mám zaujať k strachu?

Ježiš kráčajúc po mori k apoštolom povedal: „**To som ja, nebojte sa**“ (Jn 6,20) !

Ježiš učí nemať strach pred duchovnými hlbínami, keď sa raz ocitneme pri nich. Ježiš varuje, aby sme neboli vystrašení či zaskočení.

Svet hriechu, či je to materiálna bieda a či duchovná lož, nám nesmú zakrútiť hlavou a srdcom. Každodenná cesta ponad hlbiny si vyžaduje prijať Ježišove slová: „To som ja, nebojte sa! Proti hlbínám zla musíme postaviť hlbínu svojej viery, nádeje a lásky, hlbínu duchovného života a bohatstva, aké musíme vypracovať v sebe.

Od kňaza sa očakáva, že vie budovať cestu bez zúfalstva, zvládať utrpenie a zamedzuje šíreniu strachu. Dokáže to modlitbou, skutkami praktického milosrdenstva a najmä prehĺbovaním duchovného života. Jedine zmŕtvychvstalý Ježiš dvíha i tých čo padli do hlbín, posilňuje pochybujúcich, dodáva odvahu skleslým a sklamaným.

Návrh na osvojenie si: Strachu treba predchádzať. Hriešne neriskovať. Žiť v dôvere v Boha.